

רע"פ 6401/18 - אביעד ספיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6401/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

אביעד ספיר

נ ג ד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod (סגן הנשיא השופט י' שפסר, השופטת מ' ברק-נבו והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 27529-03-18 מיום 12.6.2018; ובקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין מיום 12.6.2018;

בשם המבקש: עו"ד ארץ צברי

ההחלטה

1. בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod (סגן הנשיא השופט י' שפסר, השופטת מ' ברק-נבו והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 27529-03-18 מיום 12.6.2018, במסגרת נדחה ערעור המבקש על גזר דין של בית משפט השלום בנתניה (השופט ע' פריז) בת"פ 38734-07-16 מיום 1.2.2018.

2. ביום 9.5.2017 הורשע המבקש בבית משפט השלום, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון חלקי, בשורת עבריות, במסגרת שבעה אישומים, שעוניין בעיקר סחר, תיווך והחזקקה בסמים מסוכנים.

עמוד 1

3. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי בחמשה מועדים שונים במהלך שנת 2016, כמפורט באישומים השני, והרביעי עד השביעי, סחר המבוקש בסמים תוך שתאים מראש עם הקונים את המכירה, באמצעות מסרונים, וקבע מקום מגש. בעת המפגש מסר להם סם מסווג קניבוס בהתאם לכמות עליה סיימו, בין 5 ל-23 גרם, תמורת סכום מוערך של 1,000 ש"ח עבור כל 10 גרם סם.

בשל האמור לעיל הורשע המבוקש בחמשה אישומים של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפיקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: פיקודת הסמים המסוכנים).

בנוסף, על פי האישום הראשון, ביום 16.7.2016 בשעה 16:00 לערך, סיכם המבוקש עם קונה בשם אמןן לkr, כי ימכור לו 10 גרם של סם מסווג קניבוס תמורת 2000 ש"ח. בשעה 21:15 לערך, שהו המבוקש והקונה מחוץ לבית המבוקש בהרצליה כדי לבצע העסקה. משהגיעו שוטרים למקום, השלים המבוקש את השקיית עם הסם מתחת לרכבו שחנו ב深深地ו.

עוד תואר במסגרת האישום הראשון כי החזיק הנאשם בביתו בסם מסווג קניבוס במשקל כולל של 6.62 גרם.

בשל האמור באישום הראשון הורשע המבוקש בעבירות ניסיון לסלוח בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפיקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); החזקה בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפיקודת הסמים המסוכנים; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

כמו כן, על פי האישום השלישי, ביום 5.7.2016 שלח המבוקש באמצעות אחר סם מסווג קניבוס לקונה בשם שלמה, עבור תשלום מוסכמת של 1100 ש"ח.

בשל האמור הורשע המבוקש במסגרת האישום השלישי בעבירה של תיווך בסם מסוכן, לפי סעיף 14 ו-19א לפיקודת הסמים המסוכנים.

4. בית משפט השלום קבע בגזר דין כי מתחם הענישה ההולם בעבר כלל העבירות היחידי הוא בין 16 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

בעת קביעת עונשו של המבוקש במסגרת הענישה, בית משפט השלום ראה לנכון לסתות לקולא מתחם הענישה שקבוע, וזאת תוך התחשבות בניסיונו האישיות של המבוקש, בכלל זה הودאות בעבירות המיחסות לו ונטילת אחוריות על מעשיו; עברו הפלילי; מצבו המשפחתית והבריאותית; והתרשםותו של שירות המבחן כי המבוקש משתקם מاز מעצרו.

לפיכך, גזר בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 12 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; כנס בסך 3000 ש"ח; ו-15 חודשים פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים.

5. המבוקש ערער לבית המשפט המחויז על חומרת העונש, תוך טען כי העונש שהוטל עליו סיטה באופן קיצוני ממתחם העונישה הנהוג, וכן בטענה לאכיפה בררנית המצדיקה לשיטתו פטור מעונש מאסר בפועל. בהקשר זהטען המבוקש כי על אף שהקונים בעסקאות השונות הודיעו ברכישת הסם, הם לא הוועדו לדין.

6. בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של המבוקש, תוך שzieן כי לא נמצא מקום להתערבותו בכך בנסיבות העונישה ההולם, הוא בנסיבות העונשו של המבוקש בתוך המתחם. בית המשפט המחויז הוסיף ודחה את טענת האכיפה הבררנית תוך עמידה על ההבדל המהותי בין המבוקש, שהורשע בעבירות של סחר בסמים, לבין צרכני, אשר ביצעו לכאהה עבירות שונות בתכלית.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

7. המבוקש חוזר בבקשתו על טיעונו כי שנטענו בבית המשפט המחויז, ובפרט על טענת האכיפה הבררנית. בהקשר זה טוען המבוקש כי בית המשפט המחויז לא יחש חשיבות לטענותו לפיה הקונים לא הוועדו לדין על-אף שהוועדו ברכישת הסם. לשיטתו, יש לתת משקל לטענה זו, על אף שלא הועלה בפני בית משפט השלום, מחמת שגגה או שיקול דעת מוטעה.

8. לאחר שענייתי בבקשתו ובנספחיה, באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות.

הלכה היא כי בית המשפט לא יעתיר בבקשת רשות ערעור ב"גלוול שלishi", אלא אם הבקשה מעלה שלאה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטיו של המבוקש, או אם מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק "חוודים", לרבות חשש מפני עיוז דין.

יתירה מכך, בבקשת רשות ערעור הנוסובה על חומרת העונש בלבד לא תתקבל אלא במקרים של סטייה ניכרת ממדייניות העונישה הנהוגה במקרים דומים.

9. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

ענינו של המבוקש אינו מעלה סטייה חמורה ממדייניות העונישה הנהוגה במקרים דומים, ובוודאי שלא במידה הדרישה לקבלת רשות ערעור. כך במוחך, כשהעונש שהושת על המבוקש חריג לפחות ממתחם העונישה שקבע בית משפט השלום. די בכך בלבד כדי לדחות את הבקשה.

מעבר לדרוש אצין, כי הטענה בדבר אכיפה ברורנית נטעה בעלים ומבל' שה המבקש הבא ראיות המבוססות אותה מבחןה עובדתית ומשפטית. על אף זאת, נדונה הטענה לגופה ונדחתה על ידי בית המשפט המוחז', ואני רואה מקום להתערב בקביעתו בעניין זה.

.10 אשר על כן, הבקשה נדחתת. ממילא נדחתת גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ט (17.9.2018).

ש | פ | ט
